

30.09.87 (üheksakümne viies päev)

Ongi käes septembri viimane päev ja ülehomme saab kolm kuud teenitud armeed. Muide, on ilmunud kaitseministri käskkiri ja kui selle järgi võtta, siis on mul teenitud pool aastat, päris pikk aeg, eks ole.

Praegu on meil väljas juba pikka aega kottpime. Alates sellest, kui kellaosutid tund aega tagasi lükati, läheb meil õhtul juba pool kaheksa pimedaks. Täna sain kätte kirja, kus teatate, et viiendal jõuate siia. Eks hiivake siis kusagil eramajas elamine ja asuge mind pommitama. Ootan. Ma aga millegipärast arvan, et see kiri ei jõua enne teie siia tulekut koju, ja mis siis sellest, ikka kirjutan.

Paki sain ka kenasti kätte. Täna oli mul tänu pakile väga magus toimkond. Enne toimkonda minekut võtsin paki sidest välja. Öösel, kui neljaks tunniks puhkama tulin, tegin paki lahti ja ladusin kogu magusa endale taskutesse, terve tänase päeva jagus minul ja kaaskannatajal, selliga kellega koos valves olime, võtta ja kaks šokolaadi jäid veel homseks ka.

Ma mainisin siin toimkonda aga ei öelnud, kus ma siis olin. Olin jälle masinapargi valves, seekord aga hoopis teises otsas ja tead, mulle meeldis. Võibolla sellepärast, et teadsin, mida teha ja midagi ootamatut ei olnud. Tundsin ennast nagu kala vees. Muide toimkonna ajal ajasin kuuele arbuusile päkad silma. Võtke teadmiseks, et meil toidetakse arbuusidega sigu, samal ajal, kui teil maksab see kraam rubla kilo.

See toimkond algas mulle aga ebameeldivalt. Õigemini mitte toimkond vaid selleks valmistumine. Just kaks tundi enne seda, kui pidin välja võtma oma vormi, avastasin selle juba ühe sellis seljas, kes oli päevnikuna roodu toimkonnas. See lollakas oli võtnud selle vormi ilma minu loata, ta ei öelnud mulle sõnagi, tuli veel puhta krae jaoks materjali küsima. See oli aga asja esimene külg. Enne seda kui ma oma puhta vormi paigale panin, pesin ta korralikult puhtaks, see sell oli aga vormi juba ära määrada jõudnud. Tegemist on sellise poisiga, kelle kohta võib öelda sooelukas, ta ei pese end, on loll ja saamatu. Nüüd siis tegi ta ka mulle ühe lolluse. Ega ma enne ei jäta, kui ta minu vormi puhtaks peseb, ise teab, millal ta seda teeb, see ei ole enam minu asi. Mina nimetan sellist teguviisi lausa sigaduseks sinise taeva all ja mulle ei anna see kuidagi rahu. Ega sellele tobuloomustamiseks muud sõna tõesti kasutada ei ole kui sooelukas. Sellele tobulule on määratud tema lolluste eest juba 15 toimkonda väljaspool järjekorda. Viimane lollus, millega ta täna hakkama sai oli see, et kui mingi kindral tuli meie

kasarmut vaatama ja korrapidaja andis käskluse valvel, keeras see tobu kindrali poole tagumiku ja jäi äraootavalt seisma. Oma iseloomult ei ole see poiss õel aga ta on lihtsalt rumal ja saamatu.

Enne kohtumist ei jõua enam ühtegi kirja teieni ja ega ma vist ei kirjuta ka vahepeal, kui siia tulete, eks siis saab pikemalt rääkida.